

Sygn. akt IV U 627/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2018r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR del. do SO Agnieszka Walkowiak

Protokolant: sekr. sądowy Mariola Konończuk

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2018r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołań E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.:

1) z dnia 21 maja 2018 r. znak: (...)

2) z dnia 18 czerwca 2018r. znak: (...)

o prawo do emerytury pomostowej

I. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 21 maja 2018r. znak: (...), w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy E. K. prawo do emerytury pomostowej od dnia 19 kwietnia 2018r.;

II. umarza postępowanie w zakresie decyzji z dnia 18 czerwca 2018r., znak (...);

III. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. na rzecz wnioskodawcy E. K. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 627/18

UZASADNIENIE

Ubezpieczony E. K. w dniu 14 czerwca 2018 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 21 maja 2018 r., znak (...), którą to pozwany odmówił mu prawa do emerytury pomostowej jako osoba pracująca w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze z uwagi na okoliczność, że po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wymienionej w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924).

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony zarzucił zaskarżonej decyzji błędne ustalenie co do wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych i wniósł o jej zmianę, powołując się na art. 49 w związku z art. 4 pkt 1-5 i 7 ustawy o emeryturach pomostowych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. wniósł o jego oddalenie. Powołując się na art. 4 pkt 1 i art. 4 do 7 oraz art. 8 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych pozwany wskazał, że ubezpieczony nie wykazał okresu pracy w warunkach szczególnych wymienionej w załączniku nr 1 lub nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych wynoszącej co najmniej 15 lat, nie posiada udokumentowanego wymaganego okresu, nie przedłożył żadnych nowych dowodów w tym zakresie.

Ubezpieczony E. K. w dniu 24 lipca 2018 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 18 czerwca 2018 r., znak (...), którą to pozwany odmówił mu ponownie prawa do emerytury pomostowej jako osoba pracująca w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze z uwagi na okoliczność, że po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wymienionej w ustawie o emeryturach pomostowych.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony zarzucił zaskarżonej decyzji błędne ustalenie co do wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych i wniósł o jej zmianę, powołując się na art. 49 w związku z art. 4 pkt 1-5 i 7 ustawy o emeryturach pomostowych, a nadto wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań wskazanych przez niego świadków na okoliczność, że pracował we wskazanych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. wniósł o jego oddalenie. Powołując się na art. 3 ust. 1 i 3, art. 4, art. 49 i art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych pozwany wskazał, że ubezpieczony nie wykazał okresu pracy w warunkach szczególnych wymienionej w załączniku nr 1 lub nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych wynoszącej co najmniej 15 lat.

Organ rentowy odmówił skarżącemu prawa do emerytury, ponieważ płatnik składek nie potwierdził, że w okresach od 1 marca 1989 r. do 31 grudnia 2000 r., od 1 lutego 2001 r. do 30 listopada 2002 r., od 1 kwietnia 2003 r. do 30 czerwca 2003 r., od 1 sierpnia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r. oraz od 1 marca 2004 r. do 31 stycznia 2005 r. skarżący wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Postanowieniem z dnia 18 września 2018 r. Sąd Okręgowy w Elblągu połączył sprawę z odwołania E. K. z dnia 24 lipca 2018 r. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 18 czerwca 2018 r., znak (...) (sygn. akt IV U 807/18) ze sprawą z odwołania E. K. z dnia 14 czerwca 2018 r. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 21 maja 2018 r. do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia i orzekł k prowadzeniu sprawy pod wspólną sygnaturą – IV U 627/18.

Sąd ustalił, co następuje:

Skarżący E. K., urodzony w dniu (...), w dniu 19 kwietnia 2018 r. wystąpił do pozwanego z wnioskiem o emeryturę pomostową. W dniu (...) ukończył 60 lat.

Do akt sprawy ubezpieczony przedłożył świadectwo pracy z dnia 31 maja 2005 r. wystawione przez Spółdzielnię Pracy (...) we F., gdzie w pkt II zawarto określenie pracy wykonywanej jako rybak morski – łodziowy, zaś w pkt IV ppkt 8 wskazano, że ubezpieczony wykonywał w okresie od 1 marca 1989 r. do 31 stycznia 2005 r. pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jako rybak morski łodziowy.

Ponadto ww. przedłożył świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 20 lutego 2006 r. wystawione przez Spółdzielnię Pracy (...) we F., w którym również potwierdzono wykonywanie pracy wyłącznie na stanowisku rybaka morskiego we wskazanym wyżej okresie, zgodnie z wykazem B Dział IV pkt 4, po. 11 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały nr 80 Zarządu Centralnego Związku (...) z dnia 30 czerwca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości pracy.

Ubezpieczony udokumentował wymagany 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W okresach od dnia 1 do dnia 31 stycznia 2001 r., od dnia 1 grudnia 2002 r. do dnia 31 marca 2003 r., od dnia 1 do dnia 31 lipca 2003 r. i od dnia 1 stycznia do dnia 29 lutego 2004 r. skarżący korzystał z urlopów bezpłatnych.

(bezsporne, nadto dowód: akta rentowe ZUS: plik dotyczący wniosku o emeryturę pomostową k.1-8, legitymacja ubezpieczeniowa k.36 pliku dot. wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, plik dotyczący ustalenia kapitału początkowego, akta płacowe za lata 1991-1997, wyjaśnienia złożone przez ubezpieczonego E. K. na rozprawie w dniu 18 września 2018 r. k. 70-71, 74 oraz zeznania złożone na rozprawie w dniach 23 października 2018 r. k.90v-92)

Z dniem 1 marca 1989 r. skarżący został zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) we F. i od razu został skierowany do pracy jako rybak morski na Zalewie W., przy czym początkowo przez rok pływał z ojcem, który przyuczał go do zawodu jako załogant, a następnie z bratem. W latach 1994-2004 zaczął z nimi pływać świadek C. K.. (...) była kutrem rybackim z silnikiem URSUS, początkowo była drewniana, później była metalowa. Pierwsza łódka miała wyporność 3 ton, a druga – 5 ton.

Praca była uzależniona od sezonu, od tego też był zależny czas pracy. Rybacy stawiali na Zalewie W. żaki, sieci, wiosną łapało się śledzia, od sierpnia do września stawiało się żaki, a potem aż do zamrożenia akwenu wodnego – łowiło się węgorze i sandacze. Zimową porą łowiło się sandacza i leszcza, jeździło się do lasu celem wykonania tyczek, które były wykorzystywane do łapania ryb, naprawiało sieci.

Praca odbywała się nienormowanym czasie pracy, nawet po 20 godzin dziennie, co było uzależnione od pory roku, warunków pogodowych, czy możliwości połowu. Zdarzało się, że trzeba było dziennie wykonać ze 3 kursy aby rozładować kuter rybacki. Rozładunek trwał około 3 godzin. Wśród załogi nie było podziału obowiązków, wszystko wykonywało się wspólnie.

Świadek D. K. zatrudniona w zakładzie pracy jako księgowa na listach płac wpisywała stanowisko (...) lub „rybak łodziowy” ze względu na zaznaczenie na czym pływał dany rybak.

(dowód: akta płacowe za lata 1991-1997 w białej teczce; wyjaśnienia złożone przez ubezpieczonego E. K. na rozprawie w dniu 18 września 2018 r. k. 70-71, 74 oraz zeznania złożone na rozprawie w dniach 23 października 2018 r. k.90v-92 ; zeznania świadków: C. K., D. K., J. P. i Z. K. k. 71-74; kserokopia świadectwa marynarza wystawione w dniu 22 grudnia 1994 r. k.79-80, kserokopia książeczki żeglarskiej 81-82; kserokopia dokumentu – wyciąg pływania k.89; informacja z Urzędu Morskiego w G. k. 93, akta rentowe ZUS – legitymacja ubezpieczeniowa k.36 pliku dot. wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy)

Warunki pracy były ciężkie, gdyż praca wymagała dużej siły fizycznej, bo wszystko było robione ręcznie, nie było zautomatyzowane. Przy dobrej pogodzie praca była trochę lżejsza. Ręcznie stawiało się żaki i sieci, jeden rybak za pomocą młota wbijał sieć, a drugi trzymał go, aby nie wypadł za burtę. 100 metrową sieć trzeba było przerzucić, po uprzednim rozwinięciu i przywiązaniu kotwicy i chorągiewki. W jednym żaku było 30 tyczek, stawiało się ponad 50 tyczek.

W przypadku zbioru połowu, trzeba było sieci wyciągnąć z wody, co też wymagało znacznego wysiłku fizycznego, bo było przykładowo półtora tony śledzia.

Praca rybaka morskiego była związana z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogły z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenia zdrowia, wykonywana była w szczególnych warunkach środowiska, determinowana siłami natury jako praca na wodzie.

(dowód: wyjaśnienia złożone przez ubezpieczonego E. K. na rozprawie w dniu 18 września 2018 r. k. 70-71, 74 oraz zeznania złożone na rozprawie w dniach 23 października 2018 r. k.90v-92 ; zeznania świadków: C. K., D. K., J. P. i Z. K. k. 71-74)

Decyzją z dnia 27 września (...). ubezpieczonemu przyznano prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 31 grudnia 2011 r. Kolejnymi decyzjami dokonywano waloryzacji świadczenia. Natomiast decyzją z dnia 21 grudnia 2011 r. przyznano ww. rentę do dnia 31 grudnia 2012 r., kolejną z dnia 3 stycznia 2013 r. – do dnia 31 grudnia 2013 r., z dnia 30 grudnia 2012 r. – do dnia 31 grudnia 2015 r. i ostatecznie decyzja z dnia 4 grudnia 2017 r., znak (...) przyznano ww. rentę do dnia 30 listopada 2019 r.

(dowód: akta rentowe ZUS – plik dot. renty z tytułu niezdolności do pracy)

Przed Sądem Okręgowym w Elblągu również toczyła się sprawa na skutek odwołania brata skarżącego Z. K. od decyzji z dnia 2 sierpnia 2016 r., w której pozwany odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej, podnosząc, że nie wykazał on co najmniej 10 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS lub artykułu 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Z uzasadnienia decyzji wynikało, w szczególności że organ rentowy nie zaliczył do okresu zatrudnienia okresu od 1 kwietnia 1977 r. do 30 września 1980 r. oraz od 1 czerwca 1999 r. do 31 maja 2005 r., na stanowisku rybaka morskiego, ponieważ pracodawca nie potwierdził, że w w/w okresach Z. K. wykonywał prace wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Nadto organ rentowy nie zaliczył do okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu od 1 października 1998 r. do 28 lutego 1999 r., ponieważ ubezpieczony w tym okresie był zatrudniony w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu oraz okresu od 1 marca 1999 r. do 31 maja 1999 r. ponieważ ubezpieczony w tym okresie był zatrudniony w wymiarze $\frac{1}{2}$ etatu.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2017 r. w sprawie o sygn. akt IV U 1036/16 Sąd Okręgowy w Elblągu zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu Z. K. prawo do emerytury pomostowej od 4 lipca 2016 r.

(dowód: akta sprawy Sądu Okręgowego w Elblągu o sygn. akt IV U 1036/16)

Decyzją z dnia 21 maja 2018 r., znak (...) pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. odmówił skarżącemu prawa do emerytury pomostowej jako osoba pracująca w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze z uwagi na okoliczność, że po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wymienionej w ustawie o emeryturach pomostowych. Od dnia 1 stycznia 2009 r. nie został zgłoszony jako pracownik zatrudniony w warunkach szczególnych.

Decyzją z dnia 18 czerwca 2018 r., znak (...) pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. ponownie odmówił ww. ponownie prawa do emerytury pomostowej jako osoba pracująca w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze z uwagi na okoliczność, że na dzień 1 stycznia 2009 r. nie udowodnił, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wymienionej w ustawie o emeryturach pomostowych. Wskazano również, że do pracy w warunkach szczególnych nie zostały zaliczone okresy od 1 marca 1989 r. do 31 grudnia 2000 r., od 1 lutego 2001 r. do 30 listopada 2002 r., od 1 kwietnia 2003 r. do 30 czerwca 2003 r., od 1 sierpnia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r. oraz od 1 marca 2004 r. do 31 stycznia 2005 r., gdyż pracodawca nie potwierdza, że wykonywał on pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

(bezsporne – dowód: akta rentowe ZUS plik dot. wniosku o emeryturę pomostową k.11 i 13)

Z powyższymi decyzjami nie zgodził się ubezpieczony, wnosząc odwołania.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych m.in. w aktach osobowych ubezpieczonego, dokumentacji płacowej oraz aktach rentowych pozwanego, a nadto przedstawionych przez ubezpieczonego, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została podważona przez żadną ze stron. Stan faktyczny został również ustalony na podstawie wyjaśnień i zeznań ubezpieczonego E. K. oraz zeznań świadków C. K., D. K., J. P. i Z. K., które Sąd uznał za wiarygodne, gdyż są spójne, rzeczowe oraz wzajemnie się uzupełniają, nadto znajdują odzwierciedlenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołania ubezpieczonego E. K. jako zasadne, zasługiwały na uwzględnienie

Na wstępie należy przybliżyć przepisy prawa, które mają zastosowanie w niniejszej sprawie, co pozwoli następnie omówić tylko okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, z późn. zm., zwana dalej „u.e.r.f.u.s.”), określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Najogólniej rzecz ujmując celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 u.e.r.f.u.s.) rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 r. (art. 4 pkt 5 ustawy). Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny emerytura pomostowa ma być „pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem” (por. uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2010 r., sygn. akt K 17/09, (...) 2010 nr 3, poz. 21). Wskazany wyżej cel ustawy realizują w najbardziej widoczny sposób jej przepisy określające przesłanki nabycia emerytury pomostowej.

W świetle art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 u.e.r.f.u.s., wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 u.e.r.f.u.s.;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powyższego przepisu wynika, że aby praca w szczególnych warunkach powinna być wykonywana zarówno przed dniem 01 stycznia 1999 r. jak i po dniu 31 grudnia 2008 r. W tym miejscu zauważyć należy, że bezspornym było, że ubezpieczony nie wykonywał po dniu 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Zgodnie z art. 49 w/w ustawy emerytura pomostowa przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Zaznaczenia wymaga, że przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter norm bezwzględnie obowiązujących. Instytucja wcześniejszej emerytury podlega ściślejszej wykładni. Przesłanki nabycia prawa do emerytury

na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie, co oznacza, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt III A Ua 440/12).

Przytoczony przepis zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o rozważane świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11 Sąd Najwyższy wskazał, że w świetle tego przepisu nie ma podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, nie może być kwalifikowany jako prace w warunkach szczególnych (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy) w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów. Sąd Najwyższy podkreślił, powołując się na wcześniejsze orzecznictwo, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej. Nie powinno się więc stosować do nich wykładni celowościowej, funkcjonalnej lub aksjologicznej w opozycji do wykładni językowej, jeżeli ta ostatnia prowadzi do jednoznacznych rezultatów interpretacyjnych. W rezultacie należy uznać, że określenie „okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3” zawarte w art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, oznacza okres pracy wskazany w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy bez wliczania do niego okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i art. 33 u.e.r.f.u.s.

Należy podkreślić, iż jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek uprawnia do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury. Innymi słowy nie spełnienie jednej z przesłanek wymienionych w art. 4 cytowanej ustawy pozbawia wnioskodawcę prawa do emerytury pomostowej.

Zgodnie natomiast z art. 8 cytowanej ustawy pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy (rybak morski), który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

- 1) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 10 lat.

W załączniku 1 do ustawy o emeryturach pomostowych wymienia się prace rybaków morskich. Faktem jest, że ubezpieczony nie przedłożył zaświadczenia wydanego w trybie art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, zgodnie z którym płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r.

W tym miejscu wskazać należy jednak, że zaświadczenie o jakim mowa w art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, służy do ustalenia tzw. faktów ubezpieczeniowych – okresów pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przypadających przed dniem 1 stycznia 2009 r. Takie zaświadczenie stanowi podstawę do przyjęcia, że okresy pracy w nim podane są okresami pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, przy czym dla samego uzyskania uprawnienia do emerytury pomostowej istotne znaczenie ma fakt wykazania pracy w warunkach szczególnych, a nie to, czy zaświadczenie o pracy w takich warunkach wystawił płatnik składek, będący pracodawcą w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych, czy też nie.

W aktach rentowych ubezpieczonego znajdują się świadectwo pracy z dnia 31 maja 2005 r. wystawione przez Spółdzielnię Pracy (...) we F., wskazujące okres zatrudnienia od dnia 1 marca 1989 r. do dnia 31 stycznia 2005 r. oraz gdzie w pkt II zawarto określenie pracy wykonywanej jako rybak morski – łodziowy, zaś w pkt IV ppkt 8 wskazano, że ubezpieczony wykonywał w okresie od 1 marca 1989 r. do 31 stycznia 2005 r. pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jako rybak morski łodziowy.

Ponadto ww. przedłożył świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 20 lutego 2006 r. wystawione przez Spółdzielnię Pracy (...) we F., w którym również potwierdzono wykonywanie pracy wyłącznie na stanowisku rybaka morskiego we wskazanym wyżej okresie, zgodnie z wykazem B Dział IV pkt 4, po. 11 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały nr 80 Zarządu Centralnego Związku (...) z dnia 30 czerwca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości pracy.

Okoliczność, że ubezpieczony rozpoczął pracę od 1 marca 1989 r. potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie, a zwłaszcza świadek D. K., którym Sąd nie znalazł podstaw odmówić waloru wiarygodności, gdyż są spójne, rzeczowe i wzajemnie się uzupełniają, a nadto wpisy zawarte w legitymacji ubezpieczeniowej skarżącego, znajdującej się w aktach rentowych pozwanego dotyczących wniosku o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy (pierwszy wpis potwierdzający zatrudnienie w Spółdzielni Pracy (...) we F. z dnia 7 sierpnia 1991 r., ostatni – z dnia 24 stycznia 2005 r.) oraz w dokumencie – wyciąg pływania, w którym widnieje zapis w pozycji data zaciągu „03.03.1989”.

W świetle powyższego zatem nie budziło żadnych wątpliwości Sądu, że E. K. w okresach od 1 marca 1989 r. do 31 grudnia 2000 r., od 1 lutego 2001 r. do 30 listopada 2002 r., od 1 kwietnia 2003 r. do 30 czerwca 2003 r., od 1 sierpnia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r. oraz od 1 marca 2004 r. do 31 stycznia 2005 r., tj. 14 lat i 3 miesiące w wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracę rybaka morskiego, przy uwzględnieniu okresów urlopów bezpłatnych, która stanowiła pracę wykonywaną w warunkach szczególnych wymienioną w załączniku nr 1 poz. 22 ustawy o emeryturach pomostowych, a także w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43, z późn. zm.) – załącznik wykaz A dział VIII poz. 9.

Mając na uwadze powyższe, Sąd działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 21 maja 2018 r. przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej od dnia 19 kwietnia 2018 r.

Wobec zmiany zaskarżonej decyzji z dnia 21 maja 2018 r., w stosunku do decyzji z dnia 18 czerwca 2018 r. należało orzec jak w pkt II wyroku, albowiem wydanie orzeczenia stało się zbędne zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 265).